Р Е Ш Е Н И Е
№ 4255

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 13.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **2575** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв. С. срещу Решение от 05.02.2014г. по на СРС, 114 с-в по н.а.х.д. №5096/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 27-254-1/19.02.2013г., издадено от д-р С. И. – Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ /ИАМО/, с което на основание чл.235, вр.229, ал.3 от Закона за здравето /ЗЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1000/хиляда/ лева за нарушение на чл.31, ал.1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна, алтернативно се иска намаляване на санкцията до минимума от 500лева. Според жалбоподателя не може да се установява дали нормативно регламентирано задължение е спазено от адресата с протокол за установяване на липси, защото задължението не е материален актив на дружеството. Фактите, описани в Констативния протокол от 05.11.2012г. сочат, че задължението по чл.31, ал.1 от Наредбата за осъществяване правото на медицинска помощ, всъщност е спазено. Цената за избор на екип на нито една от посочените в протокола клинични пътеки не е над максималната, определена с наредбата.

Неправилно и в противоречие с действителното положение е направена интерпретация от проверяващите, че Заповед №176 от 20.07.2013г. не е приложена. Неотстранения стар ценоразпис не означава, че действително пациентите са плащали по-голяма стойност за избор на екип от нормативно определената. Няма приложени доказателства пациенти да са заплатили цена, по висока от 900 лева за избор на екип, а точно обратното – според извлечението от електронния регистър на заявленията за избор на екип пациентите са заплащали цена, която е по-ниска от максималните прагове. Необосновано въззивният съд е направил връзка между сумите, получавани по договори за дарение и твърдението за извършено нарушение на чл.31, ал.1 от Наредбата. Необоснован е изводът на съда, че нарушението е извършено в условията на продължителност. Заповед №176 е издадена 7 дни след обнародване на измененията на чл.31, ал.1 от Наредбата, с която цените са определени в съответствие с максимално допустимите цени, следователно продължителността на нарушението е едва 7 дни.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

СГП изразява становище за частична основателност на жалбата, досежно размера на наложената санкция.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на [фирма] била извършена проверка, като било констатирано наличието на ценоразпис, поставен на видно място на регистратурата в лечебното заведение, където са посочени цени за избор на лекар в размер на 700лв., а за избор на екип – в размер на 950лв. В хода на проверката на комисията е предоставена и Заповед №176/20.07.2011г. на Изпълнителния директор на болницата, с която се изменя т.5 на Заповед №15/20.01.2011г., като максималната цена за избор на лекар е изменена на 500лв., а за избор на екип на 900лв. Според Заповед №15/20.01.2011г. стойността на услугата избор на екип и избор на лекар е определена като процент от стойността на съответната клинична пътека, като в т.5 се посочва максимален размер за избор на лекар – 700лв., а за избор на екип – 950лв. Извършващите проверката приели, че като не е привело в изпълнение Заповед №176/20.07.2011г. и е допуснало да бъде изложен на видно място ценоразпис, с който пациентите погрешно биват информирани за цената на услугата избор на лекар и избор на екип, лечебното заведение е нарушило чл.31, ал.1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Нарушението е извършено в условията на продължителност от 15.07.2011г., с влизане в сила на ПМС №191/05.07.2011г. до 01.10.2012г., когато е констатирано.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП съответстват на разпоредбите на чл.36-46 от ЗАНН и на чл.47-58 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи, съдържат обстоятелствата по извършването на нарушението и неговата правна квалификация. Не са налице съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, представляващи основания за отмяна на атакуваното наказателно постановление. По същество съдът е приел нарушението за извършено.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспореното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Наказателното постановление за извършеното нарушение е издадено от компетентен орган и в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Видно от събраните по делото доказателства е осъществен от обективна и субективна страна съставът на нарушение по чл.31, ал.1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС №119/22.05.2006г., изм. ДВ.бр.53/12.07.2011г., във вр. с чл.81, ал.3 от Закона за здравето.

Неоснователно касаторът твърди, че изводите на съда не съответстват на приложените по делото доказателства и не обосновават извода за извършено нарушение. Безспорно е установено и не се отрича от касатора, че на видно място в болницата на регистратурата е бил поставен ценоразпис с неактуализирани цени, които са надвишавали нормативно определените прагове с чл.31, ал.1 от Наредбата, в редакцията й към датата на проверката. Независимо, че по документи проверяващите не са констатирали платени суми с посочено основание „избор на екип/лекар“, от извършеното подробно изследване на направените дарения от пациенти, обективирано в Констативен протокол за извършена проверка №КП-27-254/05.11.2012г., се установява, че избор на екип е правен под формата на дарения на цени надвишаващи нормативно определените. Очевидно е прикриването на извършен избор на екип като договор за дарение в полза на болничното заведение, щом като всички проверени договори за дарение и внесени суми са били от дати, предхождащи извършените на пациентите манипулации (или от същата дата), неразделна част от договора за дарение, предоставян на пациентите по образец, утвърден от Съвета на директорите е „Списък с членовете на лекарския екип“ и са вписани условията за разпределение на сумата 80% за ръководителя на екипа и 20% за лечебното заведение, като частта от дарението, предвидена за ръководителя на екипа следва да бъде разпределена от него между другите членове. От горното следва, че плащането на суми от пациентите под формата на дарение е било условие за полагане на медицински грижи, а не е било израз на благодарност за качествено извършени такива, както формално е записано в договорите, като фрапантен е случаят с пациентка, на която дарението е било върнато, след като планираната операция не й е била направена. В този смисъл издадената Заповед №176 от 20.07.2013г. не се е прилагала на практика от датата на издаването й до датата на констатиране на нарушението, с което е осъществен съставът на нарушение по чл.31, ал.1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС №119/22.05.2006г., изм. ДВ.бр.53/12.07.2011г., във вр. с чл.81, ал.3 от Закона за здравето. Правилно административнонаказващият орган е квалифицирал нарушението за извършено в условията на продължителност, което се явява отегчаващо вината

обстоятелство, което предпоставя определяне на имуществена санкция над предвидения в закона минимум от 500 лева. Наложената имуществена санкция от 1000 лева е справедлива като размер.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.02.2014г. по на СРС, 114 с-в по н.а.х.д. №5096/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 27-254-1/19.02.2013г., издадено от д-р С. И. – Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.